

“मीठे बच्चे- जब स्वच्छ विरुवामा पाँच विकारको मैल पर्छ तब भ्रष्टाचार बढ्छ, अब तिमीले श्रेष्ठाचारी बन्नुर बनाउनु छ।”

प्रश्न:- श्रेष्ठ बन्नको लागि श्री श्री शिवबाबाको कुनचाहिँ श्रेष्ठ मत मिलेको छ?

उत्तर:- श्रेष्ठ बन्नको लागि बाबाबाट श्रीमत प्राप्त भएको छ- प्यारा बच्चाहरू! कमसे कम आठ घण्टा मेरो सेवामा समय लगाऊ। आठ घण्टासम्म तिमीले सरकारी सेवा गरे पनि आठ घण्टा मलाई याद गर वा स्व-दर्शन चक्र घुमाऊ। साथ-साथै शंखध्वनि गरेर सबैलाई भन- गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि कमल फूल समान बनेर बाबाबाट वर्सा प्राप्त गरौं।

गीत:- किसने यह सब खेल रचाया....

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। तिमी बच्चाहरूले पहिले सत्ययुगको धेरै सुख भोगेका थियौ, धेरै मस्त थियौ। खुशी नै खुशी थियौ। भारतखण्ड मात्र थियो अरू कुनै खण्ड थिएन। यथा राजा रानी तथा प्रजा सबै धेरै सुख सुविधामा थिए, खुशीमा थिए। कहिल्यै पनि कुनै प्रकारको भ्रष्टाचार हुँदैनथ्यो। सत्ययुगमा देवी-देवताहरू श्रेष्ठाचारी थिए, जसको कति धेरै महिमा गरिन्छ! यथा राजा रानी तथा प्रजा सबैको महिमा हुन्छ। फेरि माया आएर टाँसिन्छ। यो ड्रामा पनि बनीबनाउ छ भन्ने कुरा राम्रो सँग बुझ्नु पर्छ। यो कुरा बाबा बाहेक अरू कसैले पनि सम्झाउन सक्दैन। बाबाले नै विश्वलाई सदा सुखी, शान्तमय बनाएर तथा बाँकी सबै कुरा पूरा गरेर फेरि गुप्त हुनुहुन्छ। यो कसको महिमा हो? परमपिता परमात्माको। सृष्टि जब स्वर्ग थियो त्यतिबेला देवी- देवताहरूको राज्य थियो, सतोप्रधान अवस्था थियो तथा दुःखको नाम निशानै थिएन। फेरि आधाकल्पपछि रावण राज्य आयो। सत्ययुगका देवताहरूको लागि सम्पूर्ण निर्विकारी मर्यादा पुरुषोत्तम भनी महिमा गरिन्छ। त्यहाँ त कहिल्यै पनि भ्रष्टाचार हुन सक्दैन। त्यहाँ सबै श्रेष्ठाचारी थिए। स्वच्छ विरुवाहरूमा पाँच विकारको मैला लागेर भ्रष्टाचार हुँदाहुँदै अहिले त पूरै भ्रष्टाचारै भ्रष्टाचार भएको छ। राजा- रानी तथा प्रजा जो श्रेष्ठाचारी थिए तिनीहरू सबै अहिले भ्रष्टाचारी भएका छन्। भनिन्छ पनि- मुझ निर्गुण हारे में कोई गुण नहीं। हजुरले नै दया गर्नुहोस्, हे गड फादर भनेर दया माग्दछन्। देवी- देवताहरूको अगाडि गएर भन्दछन्- हामीलाई यस्तै (देवी-देवता जस्तै) बनाइदिनुहोस्। ड्रामालाई नजानेकाले उनीहरू फेरि यस्तै कहिले बन्छन् भन्ने पनि जान्दैनन्। त्यतिखेर तिमी श्रेष्ठाचारी थियौ, भ्रष्टाचारको नाम निशाना थिएन। यतिबेला सबै मानिसहरू भ्रष्ट बनेका छन्। यथा राजा रानी तथा प्रजा। अब भ्रष्टाचारीबाट श्रेष्ठाचारी कसरी बन्न सकिन्छ- यो कसैले पनि जान्दैनन्। यो पतित दुनियाँ हो। भ्रष्टाचार त हुनु नै छ। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ- जे जति जानेका छौ त्यो फेरि अरूलाई बुझाऊ।

बाबाको महिमा गरिन्छ- उहाँले आफैंले सबै कुरा गरेर पनि आफूलाई गुप्त राख्नुभयो। निराकार भगवान्लाई त अवश्य पनि आउनु पर्छ। शिवजयन्ती मनाउँछन्। शिवबाबा कसरी आउनुहुन्छ- अहिले तिमी बच्चाहरूले जानेका छौ। शिवबाबा पतित-पावन हुनुहुन्छ। सारा सृष्टि पतित बनेपछि उहाँ यस

धर्तीमा आउनु पर्छ। उहाँले नै आएर पावन बनाउनुहुन्छ। दुई चार जनालाई मात्र त पावन बनाउनुहुन्न। यथा राजा रानी तथा प्रजा पावन थिए फेरि अहिले यथा राजा रानी तथा प्रजा पतित छन्। अहिले त राजा रानी नै छैनन्। तिमीलाई थाहा छ— पहिला राजाहरू थिए तर अहिले उनीहरूको राज्य छैन। भारतमा बेलायती सरकार भएका बेला धनवान् मानिसहरू र जमिन्दारहरूले सरकारलाई धन दिन्थे। कसैले २०-३० हजार दियो भने पदवी पनि पाउँथ्यो। बाबा यस्ता कुरामा अनुभवी हुनुहुन्छ। शिवबाबाले अनुभवी रथ लिनु भएको छ। उहाँले चानचुने रथ कहीं लिनुहुन्छ र! ठूला-ठूला राजाहरूले अत्यन्तै फस्टक्लास घोडा पाल्छन्। जनावरहरूमा पनि कुनै कुनै त धेरै राम्रा हुन्छन्। जसरी कुनै कुनै ऊँटहरू धेरै असल हुन्छन्। बस्दा पनि हवाईजहाज चलेजस्तो लाग्छ। कुनैलाई त धेरै लट्टीले हान्नु पर्छ। वास्तवमा पाँच हजार वर्ष पहिले यो सृष्टि स्वर्ग थियो। यो कुरा त प्रख्यात छ। क्रिश्चियनहरूले पनि क्राइस्ट भन्दा तीन हजार वर्ष पहिले स्वर्ग थियो भन्दछन्। त्यसैले अवश्य पनि कल्प पाँच हजार वर्षको भयो। यसरी स्वयं नै कल्पको आयु बताउँछन्, फेरि सत्ययुगको आयु लाखौं वर्ष पनि भन्दछन्। यस्ता यस्ता कुरा बाबाले सिकाउनुहुन्छ। यसलाई बच्चाहरूले धारण गरेर अरूलाई सुनाउनु पर्छ। तर बच्चाहरूले यसरी सम्झाउँदैनन्।

हामी निश्चय नै श्रेष्ठाचारी थियौं भन्ने कुरा अहिले तिमी बच्चाहरूले जानेका छौ। यथा राजा रानी तथा प्रजा श्रेष्ठ थिए। बाघ र बाख्राले सँगसँगै पानी पिउँथे। त्यहाँ कंस, जरासन्ध, हिरण्यकश्यप आदि कोही पनि थिएनन्। हिरण्यकश्यप आदिलाई सत्ययुगमा अनि कृष्णलाई द्वापरमा देखाइदिएका छन्। रावणलाई त्रेतामा देखाएका छन्। सबै असुरहरूको अलग-अलग नाम राखिदिएका छन्। कुम्भकर्ण आदि पनि सबै असुरहरूकै नाम हुन्। अहिले आत्माहरू आसुरी सम्प्रदाय अर्थात् आसुरी मतमा चल्ने भएका छन्। त्यसैले बाबा आएर श्रीमत दिनुहुन्छ, कृष्णको कुरा होइन। अहिले तिमी ब्राह्मण हौ र पछि गएर देवता बन्छौ। परमपिता परमात्माले ब्रह्माका मुख कमलबाट ब्राह्मण, देवता एवं क्षत्रिय धर्मको स्थापना गर्नुहुन्छ। त्यहाँ अरु कुनै धर्म हुँदैन। सत्ययुग त्रेतामा त अर्को कुनै धर्म स्थापना भएको हुँदैन। दुइटै युगको आयु एकसमान १२५० वर्ष हुन्छ। सत्ययुगमा दैवी राज्य, त्रेतामा क्षत्रिय राज्य... सूर्यवंशी एवं चन्द्रवंशी। यी सूर्यवंशी एवं चन्द्रवंशी राज्य कसले स्थापना गर्‍यो? चन्द्रवंशी राज्य के रामले स्थापना गरेका हुन् र? त्यस्तै सूर्यवंशी राज्य लक्ष्मी-नारायणले स्थापना गरेका हुन् र? होइन, दुवै स्थापना गर्ने परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ। स्वर्गका रचयिता बाबा हुनुहुन्छ। सत्ययुग— त्रेतामा स्वर्गको राज्य रचना गर्नुभयो। भन्ने पनि गरिन्छ— परमपिता परमात्माले ब्रह्मा मुखबाट ब्राह्मण, देवता एवं क्षत्रिय धर्मको रचना गर्नुभयो। बाबा भन्नुहुन्छ— यो ज्ञान जुन तिमीलाई सुनाउँछु फेरि प्रायः लोप हुन्छ। इस्लाम, बौद्ध आदि जो धर्म स्थापना गरेर गए उनीहरूको नाम, रूप, देश, काल आदि त बिर्सिंदैन। तिनीहरूलाई त सबैले जानेका छन्। यो देवता धर्म मैले कसरी स्थापना गर्छु— यो ज्ञान सबै बिर्सिनेछन्। द्वापरमा फेरि कति धर्महरू स्थापना हुन्छन्। एकै इस्लाम र बुद्ध धर्मका कति धेरै पन्थ भएका छन्। आपसमा कति लडाइँ गर्छन्! अहिले तिमीले जानेका छौ— बाबाले कसरी सबै कुरा गरेर आफूले आफैँलाई गुप्त राख्नुहुन्छ।

स्वर्गमा जो देवी- देवताहरू थिए उनीहरू सँग फेरि माया आएर टाँसिन्छ। पूरा गुणरहित बन्छन्। भन्दछन्- मुझ निर्गुण हारे मे कोही गुण नाहीं, त्यसैले त गुणवान् देवताहरूको पूजा गरिन्छ। ठूला ठूला राजाहरूको पनि महलभित्र मन्दिर हुन्छन्। पूजा गर्छन्। आफूकहाँ मन्दिर नहुने राजा कोही पनि हुँदैनन्।

अहिले तिमी बच्चाहरूले शिवबाबाको श्रीमतमा चलनु पर्छ भन्ने जानेका छौ। कदम-कदममा श्रीमत लिनु पर्छ तब मात्र देवी-देवता बनिन्छ। तर बच्चाहरू श्रीमतमा नै चल्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ- कुनै पनि कुरामा अल्मलियौ भने चिठ्ठी लेखेर सोध। बाबालाई याद गर। माया यस्तो छ जो स्वर्ग स्थापना गर्ने परमपिता परमात्मालाई पनि याद गर्न दिँदैन। बाबालाई थाहा छ- धेरै तूफान आउँछ। तर चिठ्ठी लेखेर सोध्नु पर्छ- यस अवस्थामा के गरौं? बच्चाको विवाह छ- यो अवस्थामा के गरौं? कोही मन्यो- अब के गरौं? श्रीमत लिनु पर्छ। श्रेष्ठ बन्नु छ भने श्रीमतमा चलनु पर्छ। कृष्णको मत त हुन सक्दैन। कृष्ण पतित दुनियाँमा कसरी आउन सक्छन्! कृष्णको आत्माले स्वयं अन्तिम जन्ममा राजयोग सिकिरहेका छन्। केवल कृष्णको आत्मा मात्रै होइन, जति पनि देवी-देवता घरानाका छन् ती सबै ब्राह्मण बनेका छन्। कदम-कदम श्रीमतमा चलनु छ। बाबा भन्नुहुन्छ- जति हुन सक्छ मलाई याद गर। तिम्रो पापको बोझ धेरै छ। कोही सरकारी सेवामा छन् भने आठ घण्टा सरकारको काम गरे पनि बाँकी जो समय बच्दछ त्यो समयमा याद गर। कमसे कम आठ घण्टा तिमीहरूले मेरो सेवामा समय लगाऊ, बाबालाई याद गर, स्वदर्शनचक्र घुमाऊ र शंखध्वनि गर। कुनचाहिँ? सबैलाई भन- गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि कमल फूल समान बनेर बाबाबाट वर्सा प्राप्त गरौं। बाबाले स्वर्गको रचना गर्नुहुन्छ भने तिमीलाई स्वर्गको वर्सा मिल्नु पर्छ। तिमी नै स्वर्गको मालिक बन्छौ। अहिले त नर्कको मालिक बनेका छौ। नर्कमा दुःख हुन्छ तब मात्र बाबालाई याद गर्छन्। तर बाबाले के दिनुहुन्छ भन्ने नै जान्दैनन्। बाबालाई सर्वव्यापी हुनुहुन्छ वा ढुंगा मुढामा हुनुहुन्छ भनिदिन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीहरूले कति धेरै गल्ती गरेका छौ। तर यो पनि ड्रामामा लेखिएको छ। अब त्यस विचारबाट बाहिर निस्क। यो भक्ति आदि गर्दा गर्दै तिमी थाकिसकेका छौ। अहिले भक्ति व्यभिचारी भएको छ। मृत्यु आएर सामुन्ने खडा भएको छ, त्यसैले श्रीमतमा चलनु पर्छ। तर बच्चाहरूले यस्ता पितालाई पनि बिर्सन्छन्। माया रावणको राज्य कसरी चल्छ- यो पनि कसैले जान्दैनन्। रावणको पुत्ला जलाउँछन्। यो चलन पछि निस्केको हो। रावणलाई त जलाउँछन् तर हरेक वर्ष रावण ठूलो हुँदै जान्छ। पहिला १० फीटको बनाउँथे, फेरि १५ फीटको बनाए, अझ ५० फीट... एकदम घरको छत जति लामो बनाउँछन्। बुद्धका पनि धेरै ठूला चित्र बनाउँछन्। मानिस त्यति ठूलो त हुँदैन। धेरैभन्दा धेरै भए ६ फीटसम्म होलान्। लक्ष्मी-नारायण पनि त्यत्ति नै अग्ला होलान्। यस्तो होइन कि, त्यहाँ स्वर्गमा आयु धेरै हुने भएकाले अग्ला हुन्छन्। होइन। मनुष्य, मनुष्य नै हुन्। जसरी अहिले देखिन्छ, विभिन्न किसिमका हुन्छन्। कोही काला, कोही कस्ता। त्यतिबेला सुन्दर थिए, अहिले काला बनेका छन्। सुन्दर बनाउने बाबा नै हुनुहुन्छ। उहाँ सुन्दर यात्री हुनुहुन्छ। उहाँले तिमीहरू सँग कुरा गरिरहनु भएको छ। उहाँलाई बिर्सिनु हुँदैन। यिनलाई (साकारलाई) बरु बिर्सिए पनि केही छैन। जहिले पनि बाबाले हामी सजनीहरूलाई सुन्दर परी जस्तै बनाउनुहुन्छ। भन्ने पनि गरिन्छ हैन- एक तलाउ छ,

जहाँ डुबुल्की लगाएपछि मानिस परी बन्छ। अहिले तिमीले बुझेका छौ— ज्ञान सागर बाबाद्वारा ज्ञान परी बनिन्छ। अहिले त नर्कका परी बनेका छौ हैन। कसैले जतिसुकै शृङ्गार गरुन्, पाउडर आदि लगाऊन् तर पनि छुन् त नर्कमा नै। कसैलाई पनि सोध्न सक्छौ— यो नर्क हो वा स्वर्ग हो? भन्नेछुन्— धनीहरूको लागि स्वर्ग हो। स्वर्ग-नर्क पनि चिनेका छैनन्। त्यसैले श्रीमतको ख्याल राख्नु पर्छ। श्रीमतलाई पनि जान्दैनन्, जसले यति श्रेष्ठ बनाउनुभयो उहाँकै नाम-रूप लोप गराइदिएका छन्। गायन पनि गर्छन्— तुम मात— पिता हम बालक तेरे...। यहाँ माता-पिता कसलाई भनिएको छ, यो प्यारा बच्चाहरूले जानेका छौ। अवश्य पनि जसमा बाबा प्रवेश गरेर रचना रचनुहुन्छ उहाँलाई नै माता भनिन्छ। यहाँ आएर तिमीले हामी प्रजापिता ब्रह्मा मुख-वंशावली हौं भन्ने बुझ्दछौ। शिवबाबाका नाति-नातिना हौं। त्यसैले बाबाको पनि नाम हुन्छ। बिचमा दलाल बाबा पनि अवश्य चाहियो जसबाट तिमीहरूलाई नातिनातिना भन्न सकियोस्। हजुर बुवाबाट वर्सा लेऊ। त्यसैले यी (ब्रह्मा) दलाल हुन्, यिनीबाट वर्सा प्राप्त हुन सक्दैन। यिनले पनि वर्सा शिवबाबाबाट प्राप्त गर्नु पर्छ। शिवबाबाको श्रीमतमा चल्नु पर्छ। तिमीलाई ब्रह्माको माध्यमद्वारा शिवबाबाबाट वर्सा प्राप्त हुन्छ। तर बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले यिनलाई पनि बिर्सिदेऊ। तिमीले शिवबाबाबाट श्रीमत लिनु छ। शिवजयन्ती मनाउँछन् तर बिल्कुलै जान्दैनन्। स्वर्ग बनाउने बाबाको यादगारलाई नै लोप गरिदिएका छन्। नर्क बनाउनेको यादगार राखेका छन्। दिन— प्रतिदिन भ्रष्टाचार हुँदै जान्छ। कसैलाई यदि क्रोध आयो भने बुझ्नु पर्छ म भित्र यो भूत छ, त्यसैले कसरी म श्रेष्ठाचारी बन्न सक्छु। तिमीले श्रेष्ठाचारी बन्ने पुरुषार्थ अवश्य गर्नु छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबाको याद एवं ज्ञान सागरको ज्ञानबाट सुन्दर ज्ञान परी बन्नु छ। कदम-कदममा शिवबाबाको श्रीमत अवश्य लिनु छ।
- २) श्रेष्ठाचारी बन्नको लागि भित्रबाट भूतहरूलाई निकालिदिनु छ। कुनै पनि भ्रष्ट बनाउने काम गर्नु छैन।

वरदानः— इच्छा मात्रम् अविद्याको स्थितिद्वारा मास्टर दाता बन्ने ज्ञानी आत्मा भव

जो ज्ञानी आत्मा अर्थात् बुद्धिमान हुन्छन्, उनीहरूलाई नमागे पनि सबैथोक मिल्छ, माग्ने आवश्यकता पर्दैन। जब स्वतः सबै प्राप्ति हुन्छ भने माग्ने संकल्प पनि उठ्न सक्दैन, यस्ता बच्चाहरू इच्छा मात्रम् अविद्या बन्छन्। यस्ता ज्ञानी आत्मा माग्नेबाट दाताका बच्चा मास्टर दाता बन्छन्। माग्न पूरा हुन्छ, यति ठूलो स्वमान मिल्छ जो नाम-मान-शानको पनि इच्छा रहँदैन।

स्लोगनः— आफ्नो मन बुद्धि संस्कारहरू माथि सम्पूर्ण राज्य गर्ने नै स्वराज्य अधिकारी हुन्।